

Ruduo - pats metas traukti ešerius. Kas lėks į Kuršių marias, tam laime gal ir nusišypsos. Nors visko gali būti. Ne nuo ešerių ir ne nuo žvejų ji priklauso. Pakliūsite į nevykėlių laivo kapitono nagus, ir ešerius matysite kaip savo ausis. Ežere – visai kita situacija. Niekas nepagavęs, gali kaltinti orą, mėnulį, cheminę vandens sudetį, “elektrikus”, “tinklininkus”, tik... Jokių būdu nepamirškite į kaitinamųjų sąrašą įrašyti ir savęs. Ruduo geras tuo, jog nepagauti – kartais ne taip paprasta, be to, išnyksta vandens motociklai, poilsiautojai, palapinės, nesigirdi lietuviškos estrados šedevrų, nesimato atsitiktinių vasaros žvejų. Ežeras ilsisi po vasaros antplūdžio. Tik jo paviršius – neramus: visada jauti, kad gyvybė verda. Viskas nurims, kai bus šalta ir nyku, o dabar žuvims pats metas puotauti, nes greitai teks ir pabadauti. Tiesa, reiktų pasakyti, kad šią vasarą ežerų ešeriai puikiai kibo net karščiausiomis liepos dienomis: kai ramiai snūduriuojantys karšių žvejai akis pražiūrejo, stebdami niekaip nenorinčias nirstelėti plūdes, ešeriai kibo ir kibo. Žinoma, ne visur, ne visada, bet didesni, gilesni ežerai šią vasarą buvo pakankamai dosnūs. Kokios tai turės įtakos ešerių kibimui rudenį – spėliokit, tik spėliodami nepamirškite, kad nė viena žuvis, taip pat ir ešeris, neėdęs ilgai neišgyvens.

Kada prasideda tikra rudeninė plėšrūnų žūklė? Atsakyti – paprasta. Kol vanduo ir oras dar šilti, kol naktys ne itin vėsios, povandeniniam pasauliui rugsėjis nieko nereiškia. Žuvis kalendoriaus nepažįsta, apie jį nenumano ir net nenutuokia, kiek daug mes joms skiriame dėmesio. Jei sakyčiau, kad rudens žūklė prasideda tada, kai vanduo atšąla, būčiau ne visai tikslus, nes didesniuose ežeruose apie povandenio pasaulio rudens pradžią galima spręsti ne tik pagal temperatūrą, bet ir pagal vandens sluoksnių maišymąsį, tų sluoksnių išnykimą. Šis gamtos fenomenas kartojasi kasmet ir ne kartą yra aprašytas spaudoje.

Metas traukti ešerius

Parašė Rolandas Kažimėkas
Šeštadienis, 02 Liepa 2011 02:00

